

МАЈЦИ

Тражила сам те целе ноћи,
Тражим те и данас, опет,
Ал' ти се изнова спремаш поћи,
Ни дозвати те, ни наћи стопе.

Трагови твоји још се виде,
Шум ти корака – постојан,
Ал' не тичући земљу, ти идеш,
Нит воде мутиш игде,
О недостижна моја.

Сјај фењера, налик велу,
Трепери низ реку целу,
Узети нећу руку ти врелу
У ову своју осиротелу.

Пеш да ти ухватим себе соколим,
И откидам парче зори.
О, знаш ли колико те волим,
Бар због мене – проговори!

Земаљски је незнан јад?
Па које те то туге сила
Усред ноћи враћа сад
Москви што те прегазила?

8. новембар 1952.

* * *

Чудноват мужик крај чума стоји,
 Кривоног, разрок, година му позна,
 И није зловољан кô ови моји,
 Једном га погледах – из прве познах.
 О мужику том у детињству сам читала,
 А сад сам му, ето, сусетка постала.
 Он, кô и сви, у јелење је коже обучен,
 Ал' крзно је на том јелену – вучје.
 Он, кô сви, носи чизме од јелење коже,
 Ал', подлац, ноге као вук вуче!
 Под капцима очи кô нож у корицама крије,
 Повремено блесну, опрезан није.
 Чудноват мужик стоји крај чума,
 Нешто посебно тражи по небеским висинама.
 Необична и ноћна му дума.
 И луна над њим чудна – кô бубањ шамана.

1951.

* * *

Кô прва страница зиме
 отвара се дан.
 Кô Бела страница.
 Дубока сен кô вешплав у дечјим стопама налази стан,
 Плава ски-стаза по снегу белом стреми.
 Птице код нас не зимују. Иза насеља тајга ћути,
 Кô стаду јеленова к небу јој рогови подигнути.
 Дан без догађаја, без поште, уопште ни брига да допре.
 – Да бар краснојарски авион долети што пре!

1951.

ПРАЗНИК

Над потлеушом – дима стуб,
А унутра – чађ обисла,
Разговор за столом – груб,
Без икаквог смисла.
У расположењу друзи милом,
Са сибирском својом силом,
Да потегну слатку брагу¹
Сибирску не штеде снагу.
Октобар, мај, ил' Божић био,
У селу нам свак је чио –
Венчања, ил' сахране звуци –
неизоставно – чаша у руци!
О драги мој комшија,
Гуцни још гутљајчић,
Ко питу бољу, де, развија –
Узми још залогајчић!
Сама месица – сама пекла,
Све да се слисти, што сам исекла,
Сама брагу справила, сама пила,
Ма и баба, весела сам, чила.
Хоћеш ме – проси,
Хоћеш – ћапи, па носи,
Хоћеш – милуј по коси!
Пијте, о вредни момци,
И ловци, и риболовци,
И столари, и тесари,
Прође ли дан – не мари!
Пијте, суседи вреднице,
Бакице, дедице,
И ти деране,
Пиј док не сване!
Би сезона лака
Шта у овом селу –
Од јутра до мрака
Негуј душу веселу!
А гледнеш ли атар
Сит кад се напијеш.
По небу – Лопатар²
Све папцима бије.

8. новембар 1952.

¹ Старо руско пиће, врста пива, са ниским процентом алкохола. (Прим. прев.)

² Лос. (Прим. прев.)

НОЋНА МОЛИТВА

Из куће изађеш – мрак по очима
 Као ножем.
 Одмах ослепиш – чим из куће изађеш.

Из куће изађеш – сва тишина
 У уши твоје –
 Одмах оглувиш, чим из куће изађеш.
 Нема те.

Ни тебе нема, ни огња, ни земље, ни воде,
 Из куће ли изађеш.
 Ни неба, ни звука, нит уздах да груди прободу –
 Из куће ли изађеш.

О, што пре се снађи у мраку,
 Господе Боже!
 Опет, засукав рукаве, земљу од свода одреси,
 Господе Боже –
 И из кремена исконског светлост прву укреси.

Глину чвршће замеси,
 Чвршће ребро опицај,
 Господе Боже!

У чело глинено златне ми очи стави,
 Осетљиве уши од шкољки ми румених направи.
 Само ми душа не треба. Душу моју узми себи.
 Биће твоја. Сам поживи с њом, покушај!

1951.

(Са руској превео Радојица Нешовић)